

Dünya Emekçi Kadınlar Günü mü Ula O da Ne ki

– Sami Biber · 08 Mart 2021

Asude Hanım yatağından kalktığı anda vakit çoktan öğle olmuştu. Bir kedi gibi gerine gerine kalktı ve önce banyoda elini yüzünü yıkadıktan sonra doğruca mutfağa girdi. Kocasını Ercüment çoktan işe gitmişti. Mutfak masasına baktığında kendi kendine mırıldandı ” Ah Ercü ahhh..İyisin, hoşsun da çok pasaklısın be canikom. Ne bardağı bulaşık makinesine koymuşsun, ne kahvaltı tabaklarını buzdolabına... Ama olmaz ki. Benim de canım var değil mi? ”

Mırıldana mırıldana masa üzerinde duran portakal suyundan bir bardak da kendine koyup iki adet galeta (Ki onlar grissini diyorlardı) ve kibrit kutusu kadar rokfor peynirinden mürekkep kahvaltısını bir hamlede yutuverdi. Formunu koruması lazımdı. Diyetisyeni ” Zinhar bunlardan başka bir şey yemeyeceksin, içmeyeceksin kahvaltıda” Demişti. Her ne kadar komşuları Alaattin Bey’in tazısına dönmüş, kemiği derisine yapışmış olsa da formunun zirvesindeydi hani.

Telefona uzandı sonra

-Aloooo..Seher şekerim senden bir ricam olacak

Telefonun öteki ucundaki temizlikçisi Seherdi. Başladılar onunla konuşmaya.

-Buyur hanımım. Rica ne demek. Emret sen.

-Şekerim bu gün çok özel bir gün. Akşama evde parti vereceğiz. Biraz erken gelip ikindiye kadar halledebilir misin benim evi?

-Elbette hanımım. Hemen çıkıyorum yola.

Seher, bu iyiler iyisi hanımından çok memnundu. Asude Hanım ”Zengin garısı ” Olmasına karşın öyle burnu havalarda, diğer hanımlar gibi bağırıp çağırır bir hanım olmadığı gibi keyfi yerindeyse, mesela kocası Ercüment, akşam iyi bir performans sergilemişse sabahleyin ona fazladan bir de bahşiş verirdi.

Adeta uça uça gitti Asude Hanımın evine. Asude Hanımın yüzünde güller açıyordu. ” Hımmmm demek ki bizim Sivas balı ve cevizi bayağı işe yaramış.” Diye geçirdi içinden.

Asude Hanım sevgi ve şefkatle baktı Seher’e

-Kız var ya sen az domuz değilmişsin hani. Şimdi anladım senin neden beş çocuk sahibi olduğunu. Kız o bal, o ceviz neymiş öyle. Uçtu Ercüment adeta.

Seher mahcubiyetle başını önüne eğdi.

-Hanımım hele bir de Kangal yağurdumuz vardır ki bir de ondan yese Ercüment enişte var ya Kangal Köpeği gibi saldırmazsa ben de bir şey bilmiyom.

Asude hanım şuh bir kahkaha attı.

-Kız deli, bilmediğin bir halt da yok maşallah. Neyse ben çıkacacağım. Kuaföre, masaj salonuna, sonra da platese gideceğim. İkindiye kadar halledebilir misin evi?

-İkinci ne demek Hanımım bir saatlik işi var buranın. Hemen hallederim.

-Tamam o zaman. Sen al şu ücretini...Şu 2000 lirayı da al, bir kuaföre filan git, saçını başını toplat. Kendine ucuz da olsa yeni bir elbise al pazardan. Bu gün önemli bir gün. Akşama seninkine bir sürpriz yap.

-Özel bir gün mü? Niye ki? Bu gün ne olmuş ki?

-Ay Seher..İyisin hoşsun da çok cahilsin şekerim. Bu gün 8 Mart Bilmiyor musun?

-Biliyom da hanımım işte ondan soruyom. Ne olmuş ki bu günde?

-Ayol ne olacak. Bugün Dünya Emekçi kadınlar Günü.

-Yemekçi kadınlar günü mü?

-Ha ha haaa. Yemekçi değil şekerim, Emekçi. Sen şimdi tabii ki 1857 Yılındaki kadınların grevini, o grevde 120 kadının öldüğünü de bilmezsin.

-Nerden bilem hanımım.

-İşte o günden sonra kadınlar pek çok haklar elde ettiler.

-Mesela hanımım?

-Hımm mesela 1934 de seçme ve seçilme hakkı elde ettik.

-Ne seçiyoruz ki hanımım?

-Ayol ne olacak. Millet vekili seçiyoruz ya?

-Yav hanımım sizi bilmem ama biz kocalarımızı bile seçme hakkına sahip değiliz. Milletvekili seçimlerinde de gideriz sandığa; heriflerimiz bize " Mührü şu resmin altına vur, yoksa vallah seni boşarım " Der. Biz de basarız mührü heriflerin dediği resme.

-Cahillik şekerim..Cahillik. Bu cehaletten kurtarmak lazım bu ülkeyi?

-Ama hanımım..Biz bu cahillikten kurtulursak sizin temizlikleri kim yapacak?

-Ay valla o da doğru..Neyse..Ben çıktım şekerim. Sen işini hallet çık tamam mı? Haaa dediklerimi unutma. Seninkine bir sürpriz yap bu gün.

Asude çıktı. Seher de zaten tertemiz olan evin biraz dağınıklığını topladı, az bir şey toz alıp bulaşıkları da hallettikten sonra o da çıktı.

Caddeye çıktığında aklında hep Asude Hanımın sözleri vardı. " Kocana bir sürpriz yap."

Cadde üzerindeki ucuz bir kuaföre giderek o simsiyah saçlarını patlıcan moru rengine boyattı. Sağlam da bir makaj yaptırdı kendine. Tekrar caddeye çıktığında artık millet bu yüzü Angelina Joly, kıyafeti Külkedisi Sindrella olan kadına acayip bir küçümseme ile bakıyordu. O da farkettiler bu uyumsuzluğu ve hemen camında " Büyük indirim " Yazan bir mağazaya girerek kendine çok ucuz ama yepyeni bir elbise ve ayakkabı aldı ve hemen orada giyerek çıktı tekrar caddeye. Caddeye çıkmasıyla da artık tüm bakışlar hayranlık ifadelerine dönüşmüştü. Daha önce kafasını çevirip bakmayan bu insanlar, azıcık makyaj ve iki üç ucuz kıyafet içindeki bu kadına adeta yiyecekmiş gibi bakıyorlardı.

Oldum olası başını kapatmamış olmasına rağmen bir de eşarp almıştı ama eşarbu omuzuna atmıştı. Hatta çakma timsah derisi bir çanta bile almıştı. Uzaktan bakıldığında markaydı aldığı tüm ürünler ama yakından bakıldığında o markaların "Versay, Adi-taş, Heymen" oldukları görülebiliyordu. Bir liralık parfümü bile " Elene Roben-tahin" İdi.

Sonunda evine geldi ilk şoku mahalleliye yaşatarak tabii ki. Daha sonra çocukları da bu yabancıyı tanımakta zorlandılar.

Seher, kalan son parasıyla kocaman bir tavuk almıştı. Patatesle karışık tavuğu fırına sürdü. Yanına güzel bir pilav yaptı halis Sivas tereyağıyla. Salata , mercimek çorbası, bir şişe de ucuzundan Kırmızı Marmara şarabıyla mükellef bir sofraya hazırladı. Daha sonra şaşkın ördek gibi kendisine bakan çocuklarına bulabildiği en yeni kıyafetlerini giydirdi ve tam da kocası Haydar'ın eve geleceği saatte kapının arkasında sıraya dizdi.

Nihayet akşam oldu ve Haydar kapıyı çaldı. Seher kapının arkasına saklanarak açtı.

Haydar karşısında sadece çocuklarını-sıraya geçmiş bir şekilde - görünce gürlledi

-Ula ne dizilmişsiniz aptesthane ibriği gibi? Ananız nerede?

Çocuklar kapının arkasını işaret edince oraya baktı Haydar ve yine bağırdı.

-Ula size diyom. Ananız nerede ? Bu garı kim?

Çocuklar da Seher de gülmeye başladı.

Haydar bir kez daha gürlledi.

-Ula ne gülüyorsunuz. Ananız nerede? Gelmedi mi daha? Yemek yok mu? Karnım aç.

Sonra da Sehere döndü.

-Bacım sen neye gelmiştin? Bir şey mi vardı?

Seher gülerek cevap verdi:

-Ula koca deli. Tanımadın mı kaç yıllık karını?

Haydar'ın gözleri hayretle açıldı.

-Gız Seher? Sen misin? Ne yaptın öyle saçlarına? Manav Hüso'nun patlıcanlarına dönmüşsün? O suratındaki boyalarla tüm ev badana olur? Ya o kıyafetler? Nereden buldun o kadar parayı?

Seherin eli ayağı düştü. Tüm şevki, neşesi kaçmıştı. Cevap verdi:

-Asude Hanım 2000 lira bahşış veriydi. Onunla aldım?

Devam ettiler konuşmaya:

-Ula sen iki bin lirayı kendini maymuna çevirmek için mi harcadın? Benim anam ağlasın üç kuruş kazanayım diye, sen iki bin lirayı kendini şebeğe çevirmek için harca? Ula peki ne gerek vardı? Neden?

-Bu gün Dünya Emekçi Kadınlar Günüymüş. Onlar kutlama yapacaklarmış. "Sen de kocana bir sürpriz yap" dediği Asude Hanım.

-Dünya Kadınlar günü mü? O da ne ki? Sen de gittin o şıllığa uydun ha?

-Evet Dünya Emekçi Kadınlar Günü...Ayrıca o şıllık dediğin kadın sayesinde üç kuruş daha fazla para giriyor bu eve Haydar Efendi. Bunu da unutma ona şıllık derken.

-Ula sen şimdi bana, erine cevap mı veriyon?

-He veriyom ne olmuş?

-Bana isyan ediyon yani. Kocaya isyan ha?

-He isyan ediyom. Yetti yahu. Kırk yılda bir biz de insan gibi bir şey yapalım dedik. Ne patlıcanlığımızı bıraktın ne maymunluğumuzu ne şebekliğimizi.

Haydar'ın ayı pençesi gibi eli kalkmasıyla birlikte "şırırak" diye Seher'in yüzünde patladı.

-Al sana isyan, al sana kadınlar günü. Haydi şimdi o üzerindeki pislikleri çıkar, yüzünü gözünü sil de sofrayı kur. Kemiklerini kırdırma bana.

O akşam Asude Hanım ve Ercüment Bey " Kadın hakları , kadına şiddet" üzerine nutukların çekildiği bir partide neşe ile istakoz, karides ve havyara çatal sallarken Seher'in evinde mercimek çorbası, patates, salata ve kızarmış bir tavuk vardı. Pardon bir de beş parmağın izi çıkmış kızarmış bir yanak. Sofralarda

yiyecek bir şeyler var olması açısından (Çok farklı yiyecekler olsa da) iki sofraya da eşit olmakla beraber birinde kadın haklarının olabildiğince çok, ötekisinde ise hiç yok olması açısından iki sofraya birbirinden çok ama çok farklıydı.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNDE TÜM EMEKÇİ KADINLARIMIZI SEVGİ VE SAYGI İLE SELAMLIYORUM. EMEKÇİ OLMAYAN KADINLARA SELAM DA YOK KELAM DA... ÇÜNKÜ BUGÜN ONLARIN GÜNÜ DEĞİLMİŞ. VALLAHİ BEN DEMİYORUM ÖYLE DİYORLAR. EMEKÇİ OLMAYAN KADINLAR DA OLMASA HERHALDE BU GÜNE " DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ" DEĞİL "DÜNYA KADINLAR GÜNÜ" DERLERDİ DEĞİL Mİ?

NOT: " Üstteki resim ne alaka?" diye merak eden arkadaşlara: Yahu bizim Haydar... Tanımadınız mı? O da Dünya Emekçi Kadınlar gününüzü kutluyor sevgili emekçi kadınlar.